

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT
4. februar 1999

Sag T-196/98 R

**Eduardo Peña Abizanda og 105 andre tjenestemænd
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

»Begæring om foreløbige forholdsregler – realitetsbehandling af hovedsagen«

Fuldstændig gengivelse på spansk . . . . . II – 15

Angående: Sag vedrørende en begæring om udsættelse af gennemførelsen af den afgørelse fra Kommissionen, som er indeholdt i skrivelsen af 9. september 1998 til Kongeriget Spaniens faste repræsentant ved Den Europæiske Union, og som vedrører vedtagelsen af et lovforslag med henblik på gennemførelse i national ret af artikel 11 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber om overførsel af pensionsrettigheder.

Udfald: Begæringen om foreløbige forholdsregler ikke taget til følge. Afgørelsen om sagens omkostninger udsat.

Sammendrag

*1. Foreløbige forholdsregler – betingelser for behandling – realitetsbehandling af hovedsagen – uden betydning – grænser
(EF-traktaten, art. 185 og 186; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2)*

*2. Tjenestemænd – søgsmål – vedtægtens klage- og søgsmålsprocedurer – præceptive bestemmelser – forudgående administrativ klage – virkning for valg af retsmiddel – senere fejlagtig henvisning til traktatens artikel 173 – virkning for realitetsbehandlingen af en begæring om foreløbige forholdsregler – ingen virkning
(EF-traktaten, art. 173 og 179; tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)*

*3. Tjenestemænd – søgsmål – betingelser for realitetsbehandling – akt, der indeholder et klagepunkt – begreb – Kommissionens bemærkninger vedrørende et udkast til en national ordning – ikke omfattet af begrebet
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)*

1. Spørgsmålet, om hovedsagen kan antages til realitetsbehandling, skal i princippet ikke behandles under en sag om foreløbige forholdsregler, men skal udskydes til behandlingen af hovedsagen, medmindre det umiddelbart fremgår, at denne åbenbart må afvises. Såfremt der blev truffet afgørelse om realitetsbehandlingen allerede under sagen om de foreløbige forholdsregler, når en realitetsbehandling ikke er helt udelukket ud fra en umiddelbar betragtning, ville det reelt foregribe Rettens afgørelse vedrørende hovedsagen.

(jf. præmis 10)

Henvisning til: Domstolen, 16. oktober 1986, sag 221/86 R, De europæiske højrepartiers Gruppe og partiet »Front national« mod Parlamentet, Sml. s. 2969, præmis 19; Domstolen, 27. juni 1991, sag C-117/91 R, Bosman mod Kommissionen, Sml. I, s. 3353, præmis 6 og 7; Retten, 23. marts 1992, forenede sager T-10/92 R, T-11/92 R, T-12/92 R, T-14/92 R og T-15/92 R, Cimenteries CBR m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1571, præmis 44 og 54; Retten, 26. februar 1997, sag T-191/96 R, CAS Succhi di Frutta mod Kommissionen, Sml. II, s. 211, præmis 18.

2. Såvel under den administrative procedure som i retstvister skal tjenestemænd følge de særlige procedurer, der er fastsat i vedtægtens artikel 90 og 91 samt i traktatens artikel 179. Da sagsøgeren har indgivet en klage til ansættelsesmyndigheden over den anfægtede afgørelse, inden han anlagde sag, har han fulgt klage- og søgsmålsproceduren efter disse forskrifter. Den omstændighed, at der i begæringen om foreløbige forholdsregler henvises til traktatens artikel 173 som grundlag for søgsmålet med påstand om annullation af den anfægtede retsakt, er herefter ikke en fejl, som indebærer, at begæringen skal afvises.

(jf. præmis 16, 17 og 18)

Henvi sning til: Retten, 26. september 1996, sag T-192/94, Maurissen mod Revisionsretten, Sml. Pers. II, s. 1229, præmis 14.

3. Det er en ufravigelig betingelse for at antage en tjenestemands søgsmål mod sin institution, at der foreligger en akt, som indeholder et klagepunkt imod ham i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i vedtægtens artikel 90, stk. 2, og artikel 91, stk. 1. Kun foranstaltninger, der har bindende retsvirkning, og som direkte og umiddelbart berører sagsøgerens interesser ved væsentligt at ændre hans retsstilling, udgør retsakter eller beslutninger, som kan gøres til genstand for et søgsmål. Dette er ikke tilfældet med en skrivelse, der såvel formelt som materielt blot gengiver Kommissionens bemærkninger vedrørende indholdet af et udkast til en national ordning, hvilke bemærkninger under ingen omstændigheder er bindende for de nationale myndigheder.

(jf. præmis 19 og 20)

Henvi sning til: Domstolen, 10. december 1969, sag 32/68, Grasselli mod Kommissionen, Sml. 1969, s. 141; org. ref.: Rec. s. 505, præmis 4-7; Domstolen, 1. februar 1979, sag 17/78, Deshormes mod Kommissionen, Sml. s. 189, præmis 10; Retten, 13. juli 1993, sag T-20/92, Moat mod Kommissionen, Sml. II, s. 799, præmis 39; Retten, 6. juni 1996, sag T-391/94, Baiwir mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 787, præmis 34; Retten, 18. juni 1996, sag T-293/94, Vela Palacios mod ØSU, Sml. Pers. II, s. 893, præmis 22.